

[Nathalie Lind.]

tiden syg, og derfor er jeg ved denne første behandling ordfører for venstre.

Den gældende færdselslov er fra 1955, og det er første gang siden da, folketinget nu skal i gang med en samlet revision af denne lov. I bemærkningerne er det på en fortrinlig og overskuelig måde opregnet i 39 punkter, hvor de vigtigste ændringer findes i forhold til gældende lov. Ved en så omfattende revision tror jeg, at det ikke alene af tidsmæssige, men også af saglige grunde ville være forkert her ved første behandling at give udtryk for alt for bestemt fastlåste synspunkter på den lange række af spørgsmål, udvalget skal i gang med at behandle. Jeg finder det mere rimeligt, at man søger at tilkendegive, på hvilke punkter man umiddelbart mener at måtte tage forbehold, eller hvor der er afvigende opfattelser.

Jeg synes, ministeren klogeligt har taget brodden af enhver form for kritik ved klart at sige, at han ikke forventer, at folketinget i hast skal gennemføre dette lovforslag. Det er jo ikke blot solvogne, der kan sætte lidenskaber i sving. Vi ved fra tidligere behandlinger her i tinget angående færdselsloven, at mange er interesserede i dette område og deltager heftigt i de debatter, sådanne lovændringer giver anledning til. Jeg finder det derfor vigtigt, at ministeren har foreslået, at spørgsmålene vedrørende færdselssikkerheden tages ud til særskilt behandling. Måske var der også et andet punkt, jeg gerne så behandlet forlods. Det skal jeg vende tilbage til.

Jeg skal ikke gennemgå lovforslagets enkelte punkter. Jeg er enig i den opstilling, ministeren har foretaget i bemærkningerne, med fremhævelse af de fem vigtigste områder, hvor der sker ændringer, og med påpegnelse af, hvad der er intentionerne med forslaget. Jeg skal samle mig om det, der vel er det mest centrale spørgsmål: hvad der yderligere kan gøres for at begrænse færdselsulykkerne. Det er spørgsmålet om tvungen anvendelse af sikkerhedsudstyr, af sikkerhedsseler og af styrthjelm bl. a. Det har på mig gjort dybt indtryk, den henvendelse, retsudvalget har fået fra professor Jørgen Dalgaard, retsmedicinsk institut i Århus. 290 overflødige trafikdrab pr. år og mindst det tidobbelte antal alvorligt kvæstede, hvoraf en del vil have mén resten af livet. Det er så

alvorlige tal, at jeg ikke mener, vi kan sidde dem overhørig. Professor Dalgaards brev er af 26. marts, og jeg vil gerne have lov at citere fra side 2 i dette brev, der er overleveret til retsudvalget:

„Der er betænkeligheder ved at påbyde forholdsregler, som vanskeligt kan effektivt kontrolleres, men de besparelser af menneskelige lidelser og tragedier samt af samfundsøkonomisk art, som med sikkerhed kan opnås ved sådanne påbud, er så store, at betænkelighederne bør vige.“

Som justitsministeren havde jeg flere gange lejlighed til at drøfte dette spørgsmål med folketinget. Vi havde jo senest i juni måned 1974 i forbindelse med en mere begrænset færdselslovsændring en drøftelse om det, og jeg synes, at den debat viste, om end man ikke låste sig fast, at der dog var en ret stor forståelse for at gøre brugen af sikkerhedsudstyr tvungen.

Jeg ved, at nogle vil føle et sådant påbud som indgreb i deres personlige frihed, og man kan vel også principielt udtrykke betænkelighed ved at indføre et påbud, som man ikke er fuldstændig sikker på at man kan kontrollere overholdelsen af. Men det er min personlige opfattelse, og jeg er her helt på linje med mit partis ordfører, at vil vi nå den nedsættelse af trafikdrab og ulykker, vi ønsker, så kommer vi ikke uden om at påbyde tvungen anvendelse af dette udstyr. I mit parti er der specielt vedrørende sikkerhedsseler imidlertid også andre synspunkter repræsenteret, men jeg må omvendt have lov at sige, at jeg står ikke alene med mit synspunkt.

Jeg går ud fra, at justitsministeren nu til brug for den endelige stillingtagen, som jeg altså er enig i bør ske ret hurtigt, vil kunne give udvalget nærmere oplysninger, også om, hvordan udviklingen har været i Sverige og i Norge i de forløbne måneder, siden man dér gjorde brugen af dette udstyr tvungen. Jeg er interesseret i, om vi kunne få oplysninger om, hvordan har man reageret fra befolkningens side. Har man overholdt påbuddet, eller har det krævet en betydelig ekstra politimæssig indsats? Jeg ved ikke, om man kan få oplysninger herom endnu, men det kunne ikke mindst have betydning, hvis vi kunne få at vide, hvordan udviklingen i ulykestallet har været.

Vi har vel også brug for i udvalget at få